

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 142/18

Λουξεμβούργο, 2 Οκτωβρίου 2018

Απόφαση στην υπόθεση C-73/17
Γαλλία κατά Κοινοβουλίου

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να ασκεί μέρος των δημοσιονομικών εξουσιών του στις Βρυξέλλες, αντί του Στρασβούργου, εφόσον το επιβάλλουν οι επιταγές που συνδέονται με την εύρυθμη λειτουργία της δημοσιονομικής διαδικασίας

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο νομίμως ενέκρινε στις Βρυξέλλες, κατόπιν της δεύτερης ανάγνωσης, τον ετήσιο προϋπολογισμό της Ένωσης για το 2017

Η Γαλλία, υποστηριζόμενη από το Λουξεμβούργο, ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει διάφορες πράξεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικές με την έγκριση του γενικού προϋπολογισμού της Ένωσης για το οικονομικό έτος 2017.

Κατά τη Γαλλία, η συζήτηση στο πλαίσιο της δεύτερης ανάγνωσης του κοινού σχεδίου για τον ετήσιο προϋπολογισμό, η ψηφοφορία επί του σχεδίου αυτού και η πράξη του Προέδρου του Κοινοβουλίου με την οποία διαπιστώθηκε η έγκριση του ετήσιου προϋπολογισμού για το 2017 θα έπρεπε να έχουν λάβει χώρα στη διάρκεια μιας τακτικής συνόδου της ολομέλειας του Κοινοβουλίου στο Στρασβούργο, και όχι στη διάρκεια της περιόδου πρόσθετης συνόδου της ολομέλειας που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες στις 30 Νοεμβρίου και 1 Δεκεμβρίου 2016.

Η Γαλλία στηρίζει την επιχειρηματολογία της στο πρωτόκολλο για την έδρα των θεσμικών οργάνων¹, σύμφωνα με το οποίο «το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει την έδρα του στο Στρασβούργο όπου λαμβάνουν χώρα οι δώδεκα μηνιαίες περιόδους συνόδου της ολομέλειας, συμπεριλαμβανομένης της συνόδου για τον προϋπολογισμό». Η Γαλλία υποστηρίζει ότι το Κοινοβούλιο υπέχει από το πρωτόκολλο την υποχρέωση να ασκεί τη δημοσιονομική εξουσία στη διάρκεια των περιόδων τακτικής συνόδου της ολομέλειας στο Στρασβούργο. Επιπλέον, ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου όφειλε, κατ' εφαρμογήν του πρωτοκόλλου, να αναμείνει την επόμενη περίοδο τακτικής συνόδου της ολομέλειας, στο Στρασβούργο, για να διαπιστώσει την οριστική έγκριση του ετήσιου προϋπολογισμού για το 2017.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο υπενθυμίζει κατ' αρχάς ότι το Κοινοβούλιο δεσμεύεται να τηρεί, κατά την άσκηση των δημοσιονομικών εξουσιών που του ανατίθενται, τις Συνθήκες και τις πράξεις οι οποίες εκδίδονται βάσει αυτών. Πρώτον, το θεσμικό αυτό όργανο είναι υποχρεωμένο να τηρεί το πρωτόκολλο για την έδρα των θεσμικών οργάνων, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα των Συνθηκών. Το Δικαστήριο επισημαίνει επ' αυτού ότι ο όρος «σύνοδος για τον προϋπολογισμό», όπως χρησιμοποιείται στο πρωτόκολλο, αναφέρεται στο σύνολο των περιόδων συνόδου της ολομέλειας στη διάρκεια των οποίων το Κοινοβούλιο ασκεί τις δημοσιονομικές εξουσίες του και στο σύνολο των πράξεων που εκδίδει το θεσμικό αυτό όργανο για τον συγκεκριμένο σκοπό. Συνεπώς, κατά το Δικαστήριο, ο όρος αυτός δεν καλύπτει μόνον την περίοδο τακτικής συνόδου της ολομέλειας που είναι αφιερωμένη στην πρώτη ανάγνωση του σχεδίου του προϋπολογισμού, αλλά και τη δεύτερη ανάγνωση, με την οποία διασφαλίζεται η διεξαγωγή δημόσιας συζήτησης και ψηφοφορίας της ολομέλειας επί του κοινού σχεδίου προϋπολογισμού, όπως αυτό προκύπτει από τη διαδικασία συνδιαλλαγής. Πράγματι, η άσκηση από το Κοινοβούλιο της δημοσιονομικής εξουσίας του σε συνεδρίαση της ολομέλειας έχει ιδιαίτερη σημασία για τη διαφάνεια και τη δημοκρατική νομιμοποίηση της δράσης της Ένωσης με βάση τον ετήσιο

¹ Πρωτόκολλο για τον καθορισμό της έδρας των θεσμικών οργάνων και ορισμένων λοιπών οργάνων, οργανισμών και υπηρεσιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο έχει προσαρτηθεί στις Συνθήκες ΕΕ, ΛΕΕ και ΕΚΑΕ.

προϋπολογισμό της. Η διαφάνεια και η δημοκρατική νομιμοποίηση δεν είναι όμως δυνατό να διασφαλιστούν με την πρώτη μόνον ανάγνωση του σχεδίου του προϋπολογισμού στο πλαίσιο της δημοσιονομικής διαδικασίας, όταν το Κοινοβούλιο προτείνει τροπολογίες στο σχέδιο αυτό.

Δεύτερον, το Κοινοβούλιο είναι υποχρεωμένο να τηρεί τις δήμες ημέρες και τις προθεσμίες τις οποίες του επιβάλλουν οι Συνθήκες² για την άσκηση των δημοσιονομικών του εξουσιών από την ολομέλειά του, ώστε να διασφαλίζεται η έγκριση του ετήσιου προϋπολογισμού πριν από το τέλος του έτους που προηγείται του επίμαχου οικονομικού έτους. Έτσι, σε περίπτωση που το Κοινοβούλιο δεν μπορέσει, σε δεύτερη ανάγνωση, να λάβει θέση επί του κοινού σχεδίου για τον ετήσιο προϋπολογισμό εντός δεκατεσσάρων ημερών και σε περίπτωση που το Συμβούλιο απορρίψει το σχέδιο αυτό εντός της ίδιας προθεσμίας, η δημοσιονομική διαδικασία πρέπει να επαναληφθεί εξ αρχής και το Κοινοβούλιο δεν θα έχει την ευχέρεια να αποφασίσει μόνο του για την έγκριση του προϋπολογισμού. Επιπλέον, αν το Κοινοβούλιο δεν λάβει απόφαση, επιτρέπεται στο Συμβούλιο να εγκρίνει μόνο του το κοινό σχέδιο ετήσιου προϋπολογισμού. Είναι λοιπόν ιδιαίτερος σημαντικό για τη διαφάνεια και τη δημοκρατική νομιμοποίηση της δράσης της Ένωσης να λαμβάνει η ολομέλεια του Κοινοβουλίου θέση επί του σχεδίου αυτού.

Το Δικαστήριο υπογραμμίζει ακόμη ότι το Κοινοβούλιο οφείλει να ενεργεί στον τομέα αυτόν με όλη την προσοχή, την επιμέλεια και την προσήλωση που επιβάλλει μια τέτοια ευθύνη. Τούτο συνεπάγεται ότι η κοινοβουλευτική συζήτηση και ψηφοφορία πρέπει να στηρίζονται σε ένα κείμενο το οποίο να έχει διαβιβασθεί εγκαίρως στους βουλευτές και να είναι μεταφρασμένο σε όλες τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης.

Τρίτον, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι το πρωτόκολλο για την έδρα των θεσμικών οργάνων και οι διατάξεις της Συνθήκης οι οποίες ρυθμίζουν τη δημοσιονομική διαδικασία έχουν την ίδια νομική ισχύ. Επομένως, οι απαιτήσεις που απορρέουν από το πρώτο δεν θα πρέπει, αυτές καθ' εαυτές, να υπερισχύουν εκείνων που απορρέουν από τις δεύτερες, ούτε το αντίστροφο. Η εφαρμογή τους πρέπει να γίνεται κατά περίπτωση και να διέπεται από το πνεύμα του αναγκαίου συγκερασμού και της δίκαιης εξισορρόπησης των απαιτήσεων αυτών. Ως εκ τούτου, μολονότι το Κοινοβούλιο είναι υποχρεωμένο να ασκεί τις δημοσιονομικές εξουσίες του στη διάρκεια μιας περιόδου τακτικής συνόδου της ολομέλειας στο Στρασβούργο, εντούτοις η υποχρέωση αυτή, η οποία πηγάζει από το πρωτόκολλο για την έδρα των θεσμικών οργάνων, δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να συζητηθεί και να ψηφιστεί ο ετήσιος προϋπολογισμός στη διάρκεια μιας περιόδου πρόσθετης συνόδου της ολομέλειας στις Βρυξέλλες, εφόσον το επιτάσσει η εύρυθμη διεξαγωγή της δημοσιονομικής διαδικασίας. Εναπόκειται στο Κοινοβούλιο να προχωρήσει σε αυτόν τον συγκερασμό, σε σχέση με τον οποίο διαθέτει εξουσία εκτίμησης που απορρέει από τις επιταγές της εύρυθμης διεξαγωγής της δημοσιονομικής διαδικασίας. Επομένως, ο έλεγχος του Δικαστηρίου αφορά μόνον το ζήτημα αν το Κοινοβούλιο, ασκώντας μέρος των δημοσιονομικών εξουσιών του στη διάρκεια μιας περιόδου πρόσθετης συνόδου της ολομέλειας, υπέπεσε, από την άποψη αυτή, σε σφάλματα εκτίμησης.

Βάσει των σκέψεων αυτών, το Δικαστήριο διαπιστώνει κατ' αρχάς ότι δεν αποδεικνύεται ότι το Κοινοβούλιο υπέπεσε σε σφάλμα εκτίμησης κατά την κατάρτιση του χρονοδιαγράμματος των τακτικών συνόδων της ολομέλειας για το 2016. Κρίνει εν συνεχεία ότι, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, το Κοινοβούλιο δεν υπέπεσε σε σφάλμα εκτίμησης ούτε εγγράφοντας τη συζήτηση και την ψηφοφορία επί του κοινού σχεδίου ετήσιου προϋπολογισμού της Ένωσης για το οικονομικό έτος 2017 στην ημερήσια διάταξη των συνεδριάσεων της περιόδου πρόσθετης συνόδου της ολομέλειας που πραγματοποιήθηκαν στις 30 Νοεμβρίου και 1 Δεκεμβρίου 2016 στις Βρυξέλλες, και εγκρίνοντας το σχέδιο αυτό με νομοθετικό ψήφισμα στη διάρκεια της ίδιας περιόδου πρόσθετης συνόδου της ολομέλειας. Τέλος, όσον αφορά την πράξη με την οποία διαπιστώνεται η οριστική έγκριση του προϋπολογισμού, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι, σε περίπτωση που το Κοινοβούλιο μπορεί νομίμως να συζητήσει και να ψηφίσει επί του κοινού σχεδίου για τον ετήσιο προϋπολογισμό στη διάρκεια μιας περιόδου πρόσθετης συνόδου της ολομέλειας στις Βρυξέλλες, ο πρόεδρος του θεσμικού αυτού οργάνου προχωρεί στην ως άνω διαπίστωση κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου συνόδου της ολομέλειας. Συνεπώς, κατά το Δικαστήριο, ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου δεν υπέπεσε σε σφάλμα εκτίμησης διαπιστώνοντας, στη διάρκεια της ίδιας συνεδρίασης της

² Άρθρο 314 ΣΛΕΕ.

ολομέλειας στις Βρυξέλλες, ότι ο ετήσιος προϋπολογισμός της Ένωσης για το οικονομικό έτος 2017 είχε εγκριθεί οριστικώς.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή ακυρώσεως αποσκοπεί στην ακύρωση πράξεων των οργάνων της Ένωσης που αντιβαίνουν στο δίκαιο της Ένωσης. Υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τα κράτη μέλη, τα όργανα της Ένωσης και οι ιδιώτες μπορούν να ασκήσουν προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου. Αν η προσφυγή είναι βάσιμη, η πράξη ακυρώνεται. Το καθού όργανο της Ένωσης οφείλει να καλύψει το ενδεχόμενο κενό δικαίου που δημιουργεί η ακύρωση της πράξεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582